

РЕШЕНИЕ

№ 5557

гр. София, 19.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 20.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3675** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. И. К. от [населено място] брег, [община], в качеството му на законен наследник на И. А. К., срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-100-6500/4768 от 02.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие (ДФЗ) за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010г.

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорваното Уведомително писмо, като постановено в нарушение на процесуалния и материалния закон. Жалбоподателят поддържа, че актът страда и от съществен порок във формата, тъй като не съдържа фактическите и правни основания за издаването му. Претендира, че наследодателят му И. К. е стопанисвал и поддържал в добро земеделско и екологично състояние всички заявени за подпомагане площи. Твърди, че в оспорвания акт не е взет предвид и не е коментиран БЗС 80491-303-1 (2895187), с площ от 2.95 ха., който през 2010г. е бил засят с мека пшеница и е описан в Заявлението за подпомагане. Твърди също, че за предходната 2009г. същите площи са били заявени и признати за подпомагане след извършени проверки на място от службата в Б.. Моли съда да отмени Уведомително писмо изх. №02-100-6500/ 4768 от 02.10.2011г. и да реши спора по същество. Не претендира за разноски.

Ответникът - изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), ОСПОРВА жалбата. Чрез процесуалните си представители поддържа, че същата е

неоснователна и моли съда да я остави без уважение. В съдебно заседание на 18.03.2013г. юрк. Л. изрично заявява от името на ответника, че по отношение на БЗС 80491-304-1-1, с площ от 0.6 ха е допусната грешка и последният неправилно е бил изключен от допустимия за подпомагане слой. Претендират се разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е наследник по закон на И. А. К., починал на 13.07.2010г., съгласно прието по делото Удостоверение за наследници №2/05.01.2011г.

Не се оспорва по делото, че наследодателят И. К. е бил земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители (ДР ЗПЗП) и в това си качество на 22.04.2010г. и на 01.06.2010г. е подал Заявление с уникален регистрационен номер (У.) 486462 за подпомагане за 2010г. по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП), Схемата за национални доплащания на хектар земеделска земя (СНДП) и Схемата за плащания за природни ограничения на земеделски стопани в райони, различни от планинските (НР2). Видно от Заявлението от 01.06.2010г., И. К. е декларирал за подпомагане по различните схеми и мерки общо 10 броя парцели с площ от 9.99 ха., от които 9 парцела в землището на [населено място] брег и един в землището на [населено място].

С Писмо вх. №02-0409/1679 от 21.06.2011г. министърът на земеделието и храните е предоставил на ДФЗ база данни „Площи подходящи за подпомагане по СЕПП за 2010г.” с нанесени промени, извършени след отразяване на констатациите на работната група по подадени възражения срещу неизплатени суми по СЕПП и Н. за 2010г., поради невключването на определени физически блокове или на части от тях в специализирания слой „Площи допустими за подпомагане”. Целта на това писмо е предоставената база данни да бъде използвана за извършване на окончателни кръстосани проверки на данните от заявленията за директни плащания за 2010г. и въз основа на резултатите да се извърши оторизация на плащанията. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства наследодателят К. или респективно неговите наследници да са подали възражение срещу невключване на части от заявените парцели в специализирания слой „Допустими за подпомагане площи”.

С процесния административен акт на И. А. К. е отказано изцяло финансово подпомагане за 2010г.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-техническа експертиза, която не е оспорена от страните и съдът кредитира като обективно и компетентно дадена. Съгласно заключението общият размер на недопустимите за подпомагане площи, установени от вещото лице въз основа на приложените по делото писмени доказателства и извършени проверки в Министерство на земеделието и храните и при ответника, е 1.18 ха. по СЕПП, 0.73 ха. по СНДП и 1.16 ха по НР2. Според експертизата процентното съотношение на наддекларираните към установените като годни за подпомагане площи е 13.39% по СЕПП, 11.08% за СНДП и 14.13% по НР2. По отношение на БЗС 80491-304-1-1, с площ от 0.6 ха. вещото лице дава заключение, че административният орган неправилно е определил цялата площ като недопустима за подпомагане. Крайният извод на СТЕ е, че цялата площ на парцела е била обработена и годна за подпомагане, което обстоятелство се установява при детайлен преглед на снимките от летене от м. август 2010г., които са с много

добро качество.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, с който пряко и непосредствено се засягат законни интереси на жалбоподателя и който по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Подадена е от активно легитимирано лице – наследник на адресата на акта и в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Уведомително писмо №02-100-6500/4768 от 02.10.2011г. е издадено от компетентен административен орган – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие”, в кръга на неговите правомощия по чл.20а от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), съгласно която норма изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция и организира и ръководи дейността ѝ. В тази връзка следва да се има предвид, че Държавен фонд „Земеделие” е акредитиран за единствена разплащателна агенция на Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС (чл. 11а ЗПЗП), като съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз.

Настоящият решаващ състав намира обаче, че процесното Уведомително писмо страда от порок във формата, тъй като не е мотивирано, при постановяването му са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и е нарушен материалният закон – отменителни основания, съгласно чл.146, т.2, т.3 и т.4 АПК.

Основателно се явява възражението на жалбоподателя за това, че в оспорения административен акт не са изложени фактически основания за постановяването му. Ако може да се приеме, че в разясненията към приложените в Уведомителното писмо Таблици (стр.2, стр.3 и стр.4) се съдържат правните основания за издаване на акта, то в процесния случай следва, че отказът за финансово подпомагане по СЕПП се основава на разпоредбите на чл.43, ал.3, т.1 и т.4 ЗПЗП. Съгласно тези норми Разплащателната агенция намалява размера на плащането или отказва плащане по СЕПП, когато стопанисваните от кандидата площи и/или земеделски парцели са с размери по-малки от определените по чл. 39, ал. 2 ЗПЗП (т.1) или когато кандидатът е заявил площи, които не стопанисва (т.4). В оспорвания акт обаче не е указано на кое от самостоятелните основания по т.1 и т.4 е отказано финансиране на жалбоподателя и въз основа на какви конкретни факти и обстоятелства административният орган е достигнал до крайният извод, че някои или всички заявени от И. К. БЗС са с размери по-малки от нормативно установените или съответно, че последният не стопанисва тези площи.

По отношение на подпомагането по НР2 от разясненията към Таблицата на стр.4, може да се направи необоснован извод, че правно основание за постановления отказ е разпоредбата на чл.12, т.1 от Наредба №11/03.04.2008г. за условията и реда за прилагане на Мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони” и Мярка 212 „Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. (Наредба №11/2008г.). Съгласно чл.12, т.1 от Наредба №11/2008г. изплащането на финансовата помощ може да се намали или откаже, когато се установи, че земеделският стопанин е заявил по-големи площи в сравнение с реално ползваните от него. И в този случай липсата на фактически основания в оспорвания акт прави невъзможно да се установи въз основа на какви факти и обстоятелства административният орган е приел, че жалбоподателят е заявил по-големи площи отколкото реално използва. В случая четири от заявените БЗС: 80491-131-4, 80491-136-4, 80491-291-1 и 80491-295-2, са с начин на ползване – естествени ливади и пасища. Следователно по отношение на тях е приложима Наредба №5/10.03.2010г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите регионални критерии за постоянни пасища (Наредба №5/2010г.). В чл.15, ал.1 от Наредба №5/2010г. изрично е предвидено, че трайно неподходящи за подпомагане са площите в постоянни пасища, заети от дървесна или храстовидна растителност, сгради, съоръжения, скали, скални участъци, ерозирани или оголени терени. В ал.2 на същата норма е уточнено, че не са допустими за подпомагане пасищата или тези части от тях, в които площите по ал.1 са компактно разположени и заемат, заедно или поотделно, повече от 100 кв.м. Тези пасища или части от пасища не се заявяват за подпомагане, а когато бъдат заявени, се изключват от площта на пасищата, подлежаща на подпомагане, и при условията на Регламент (ЕО) №1122/2009г. тяхното заявяване се санкционира. От друга страна условията при които постоянните пасища са допустими за подпомагане са изрично посочени в чл.16, ал.1 и ал.2 от Наредба №5.

В процесния случай административният орган не е изложил доводи дали в БЗС 80491-131-4, 80491-136-4, 80491-291-1 и 80491-295-2 има дървесна или храстовидна растителност, сгради, съоръжения, скали, скални участъци, както и дали трайно неподходящата за подпомагане площ по смисъла на чл.15, ал.1 надвишава 100 кв.м. Не е посочено и на кое от установените в чл.16 от Наредба №5 условия за допустимост не отговарят заявените за подпомагане по НР2 парцели.

Аналогична е ситуацията и по отношение на подпомагането по СНДП. От разясненията към Таблицата на стр.3 следва, че правно основание за постановления отказ е разпоредбата на чл.47, ал.2, т.4 ЗПЗП, съгласно която Разплащателната агенция намалява размера или отказва плащане по схеми за национални доплащания, когато кандидатът е заявил повече площи от установените при проверката по ал.1. Доколкото обаче в административния акт не е посочено дали и какви проверки са били извършени на заявените от жалбоподателя имоти и какви са фактическите констатации на административния орган, съдът е безсилен да провери тези констатации и съответно правилно ли са били подведени те под съответната правна норма.

Настоящият решаващ състав приема, че оспорваното Уведомително писмо е постановено и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и на основни принципи на административния процес, установени в чл.7 и

чл.9 АПК – принципите на истинност и на служебно начало. Съгласно цитираните норми административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, като административният орган е длъжен да събере всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица.

С приетите по делото писмени доказателства и СТЕ се установява, че заявените от жалбоподателя за 2010г. парцели не са били обект на проверки на място и на полски проверки.

С писмо от 21.06.2011г. министърът на земеделието и храните е предоставил на ДФЗ базата данни „Площи, подходящи за подпомагане по СЕПП за 2010г.“, целта на която е да бъде използвана за извършване на окончателни кръстосани проверки на данните от заявленията за директни плащания за 2010г. Тази база данни няма задължителен характер, а предназначението ѝ е да подпомогне извършването на кръстосаните проверки. Съответствието, респективно несъответствието на заявените от земеделските производители парцели с площите подходящи за подпомагане, съгласно писмото на министъра на земеделието и храните, не освобождава ДФЗ от задължението да извърши конкретна и пълна проверка по всяко подадено заявление. В случай на установени несъответствия административният орган е бил длъжен да назначи допълнителни проверки, с които да установи обективно, всестранно и пълно относимите факти. Като не е направил това, а се позовава на базата данни която няма обвързваща сила, ответникът е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила. Допуснатото представлява нарушение и на процедурата, установена в чл.28, ал.2 от Регламент (ЕО) №1122/2009г. на Комисията съгласно който данните за наличието на нередности, получени в резултат от провеждането на кръстосани проверки, могат да бъдат следвани от всякаква друга подходяща административна процедура и, ако това е целесъобразно, от проверка на място. В конкретния случай, след като при извършената кръстосана проверка са открити нередности (макар от административния акт да не става ясно какви), е следвало да бъдат извършени допълнително други видове подходящи административни проверки с оглед установяване на действителните факти от значение за случая. В чл.32 от Регламент (ЕО) №1122/2009г. е предвидено, че всяка проверка на място подлежи на контролен доклад, за да има възможност да се прегледат детайлите на проверката, като съгласно т.2 от цитираната норма, на земеделския производител се дава възможност да подпише доклада, за да удостовери присъствието си на тези проверки и да направи забележки. Когато бъдат открити нередности, земеделския производител получава и копие от контролния доклад. Ако нередностите са открити при дистанционна проверка възможността за подписване на доклада се предоставя преди компетентните власти да направят заключенията си от констатациите по всички намаления или изключения. Следователно независимо от констатираните при кръстосани проверки различия, е било задължително Разплащателната агенция да предприеме и други подходящи административни процедури, включително и проверки на място, както и да изиска от заявителя допълнителни доказателства във връзка с нередностите. След като не е извършил тези действия административният орган не е изяснил в пълна степен верността на установените несъответствия, нито е установил причините, довели до тях.

Извън горното, в процесния случай е безспорно установено с приетата СТЕ, че БЗС 80491-304-1-1, с площ от 0.6 ха. е изцяло стопанисван от жалбоподателя и не съществуват никакви основания за изключването му от допустимия слой за

подпомагане. По категоричен начин е установен и фактът, че разликата между декларираната и определената, съгласно чл.57 от Регламент (ЕО) №1122/2009г. площ, а оттам и процентното съотношение на недопустимата към определената площ по смисъла на чл.58 е неправилно изчислена. Въз основа на неоспорената СТЕ съдът приема като недопустима за подпомагане площ: - 1.18 ха. представляваща 13.39% от установената площ по СЕПП; - 0.73 ха. представляваща 11.08% от установената площ по СНДП и - 1.16 представляваща 14.13% от установената площ по НР2.

От изложеното следва, че процесното Уведомително писмо на изпълнителния директор на ДФЗ е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменено. На основание чл.173, ал.2 АПК преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне по Заявлението на жалбоподателя от 22.04.2010г. и от 01.06.2010г. с У. 486462, съобразно мотивите на настоящото Решение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-и} състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-100-6500/4768 от 02.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ - Разплащателна агенция за ново произнасяне, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото съдебно Решение, в 14 дневен срок от влизането му в сила.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред **Върховния Административен Съд** на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова